

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν οι, Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, Χημικός Μηχανικός- Μηχανικός Περιβάλλοντος, η Ξένια Ι. Λοϊζίδου Πολιτικός Μηχανικός/ Ακτομηχανικός και η Κυριακή Καμένου, Κοινωνιολόγος που συμμετέχει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EUROLIFE.

www.akti.org.cy,

Για τις απόψεις/ σχόλια/ εισηγήσεις σας στο aktingo.blogspot.com.

Ταξιδεύοντας

Αύγουστος του 1995 και όπως κάθε χρόνο αφότου επέστρεψα από τις σπουδές μου, έφυγα από το καμίνι της Λευκωσίας, πέρασα από την υγρή ασφίξια της Πάφου, άφησα πίσω μου την πεδινή Πέγεια και ανηφόρισα προς το χωριό μου τον Κάθηκα. Λίγο μετά το δάσος της Πυκνής στο ύψος της περιοχής " Σέλλινα", αντίκριζα με ανακούφιση το χωριό βουτηγμένο στο πράσινο των αμπελώνων που καταλάμβαναν απ' άκρη σ' άκρη όλο τον ορίζοντα. Το κλίμα ξηρό, με θερμοκρασία σε σχέση με τα πεδινά επτά περίπου βαθμούς πιο χαμηλό. Αύγουστος 2010, από τα Σέλλινα αγναντεύω το κρανίου τόπο μετά την ολοκληρωτική σχεδόν εκρίζωση των αμπελιών. Στο κέντρο του χωριού το ηλεκτρονικό θερμόμετρο στο κοινοτικό συμβούλιο καταγράφει σχεδόν σε καθημερινή βάση 34 έως και 40°C. Οι κάτοικοι αλλά και οι επισκέπτες απορούν. Τι έγινε? Οι παγκόσμιες κλιματικές αλλαγές δίνουν μία καλή δικαιολογία για την φοβερή και σύντομη αυτή διαφοροποίηση. Το ερώτημα και η αγωνία στο δικό μου μυαλό το ίδιο όπως και στην περίπτωση της έκρηξης στο Μαρί. Πως θα μπορέσουμε να διαχωρίσουμε το μέρος του συμβάντος που αφορά ατύχημα και πόσο αυτό της αναμφίβολης ανθρώπινης βλακίας. Για τον Κάθηκα και το σύνολο των Κυπριακών αμπελοχωριών το ερώτημα μετατρέπεται στο ποσοστό που θα πρέπει να αποδώσουμε την αλλαγή του μικροκλίματος στο παγκόσμιο αυτό φαινόμενο και στο ποσοστό της εντελώς ανισόροπης κατά την άποψή μου απόφασης των αρμοδίων να δωθούν αποζημιώσεις για εκρίζωση των άνυδρων αμπελιών του χωριού, με αποτέλεσμα το αναμενόμενο: οι ακτίνες του ήλιου να θερμαίνουν τις χιλιάδες των στρεμμάτων της χέρσας πλέων γής και το αεράκι να φέρνει την ζεστή πλέον αύρα προς το χωριό. Και ενώ σε άλλες χώρες όπως η Γαλλία το πρόβλημα της υπερπαραγωγής σταφυλιών λύθηκε με επιχορηγήσεις στα αμπελοχώρια στο πλαίσιο της

ευρωπαϊκής οδηγίας για την διατήρηση του τοπίου με μία πλειάδα τροπων φτηνής συντήρησης του πράσινου των αμπελιών, το δικό μας κράτος αφηφώντας την συγκεκριμένη οδηγία μεγαλούργησε και πάλι μετατρέποντας τις πολυδιαφημιζόμενες ανά το παγκόσμιο διαδρομές του κρασιού και του αμπελιού σε κρανίου τόπο. Οι κλιματικές αλλαγές είναι γεγονός και με μεγάλη δυσκολία μπορούν να ανατραπούν, όμως με ακόμα μεγαλύτερη δυσκολία θα ανατραπή η λήψη σοβαρών αποφάσεων στην Κύπρο από ηλιθίους, αχάπαρους και άπατρες. Η δε ατιμωρησία που μας διακατέχει ως χώρα έλκει όλο και περισσότερες μετριότητες να πέρνουν θέσεις και αποφάσεις που καθορίζουν την τύχη των υπολοίπων μας, με τους άριστους να στέκονται μακριά και να κρίνουν ή να φεύγουν εκτός για να γλιτώσουν. ΜΛ

* Χημικός Μηχανικός/ Μηχανικός Περιβάλλοντος, Μέλος του Συμβουλίου Διευθυντών της ΑΚΤΗΣ Κέντρο Μελετών και Έρευνας

Μάθετε ότι

Τα φύκια είναι δείκτες καθαρότητας της θάλασσας. Τα υποθαλάσσια λιβάδια της Ποσειδωνίας (όπως λέγονται επιστημονικά τα φύκια μας, αυτά που τα φύλλα τους μοιάζουν σαν κορδέλες) φύονται μόνο σε καθαρές θάλασσες. Η ρύπανση τα σκοτώνει. Οπότε είμαστε σίγουροι ότι κολυμπάμε σε καθαρά νερά όταν η ακτή έχει φύκια. Όταν όμως τα φύκια παγιδεύονται από κυματοθραύστες, τότε αποσυντίθενται και καλύτερα είναι να μην κολυμπάμε εκεί. Ανοιχτές, φυσικές ακτές με φύκια: κολυμπήστε άφοβα! ΞΛ

Μικρές περιπλανήσεις....

Στους δρόμους του κρασιού της Κύπρου

5,500 χρόνια κρατά η παραγωγή κρασιού στο νησί μας. Τώρα που είναι διακοπές, ευκαιρία να περπατήσουμε τους όμορφους δρόμους του κρασιού: έξι απίθανες διαδρομές στα χωριά της Κύπρου, με θέα τα αμπέλια του τόπου μας, σας δίνουν την ευκαιρία να γευτείτε τους τοπικούς οίνους και να ταξιδέψετε στην κρυμμένη μαγεία του καλού κυπριακού κρασιού. Δρόμοι του κρασιού λοιπόν! Ταξιδεύοντας προς τις ορεινές περιοχές της Κύπρου, πέφτει το μάτι σου σε κάτι μικρές πινακίδες στην άκρη του δρόμου, με ένα αριθμό και μία εικόνα από ένα τσαμπί σταφύλι. Ευκαιρία να τις ακολουθήσεις και βρίσκεσαι στον σωστό δρόμο που οδηγεί στις περιοχές παραγωγής κρασιού. Η 1^η διαδρομή εκτείνεται στην περιοχή Λαόνα- Ακάμας. Η 2^η διαδρομή, Βουνί Παναγιάς- Αμπελίτης, κινείται στην ανατολική Πάφο. Η 3^η διαδρομή βρίσκεται στα δυτικά-νοτιοδυτικά του όρους Τροόδους, στην Κοιλιάδα Διάριζου. Η 4^η διαδρομή βρίσκεται στις νότιες πλαγιές της οροσειράς του Τροόδους και είναι τα Κρασοχώρια Λεμεσού. Η 5^η διαδρομή είναι η περιοχή της Κουμανδαρίας στα βόρεια της Λεμεσού. Η 6^η διαδρομή βρίσκεται στην περιοχή Πιτσιλιάς και εκτείνεται ανατολικά της ψηλότερης κορυφής του Τροόδους. Όμορφη θέα, μυρωδιά και γεύση. Καλό ταξίδι στους απολαυστικούς δρόμους του κρασιού! ΚΚ

Ζω σε ένα τόπο που το κράτος «μεγαλουργεί»: καημένα αμπέλια!

Από τη δεκαετία του 90 υλοποιείται κρατικό σχέδιο εκρίζωσης αμπελιών στα αμπελοχώρια μας. Χιλιάδες στρέμματα με καταπράσινα αμπέλια έχουν εκριζωθεί, με αιτιολογία την υπερπαραγωγή σταφυλιού και τη σχετική Ευρωπαϊκή Οδηγία. Η χέρσα πλέον γη υπερθερμαίνεται, με αποτέλεσμα να αλλάξει το μικροκλίμα των αμπελοχωριών μας και να γίνουν πολύ ζεστά! Ιδού ένα σύμπτωμα «κλιματικής αλλαγής» που οφείλεται σε κακή πολιτική. Στην Γαλλία πχ αντί να ξεριζώνουν τα αμπέλια, χρησιμοποιούν τις πρόνοιες της ευρωπαϊκής Οδηγίας για την διατήρηση του τοπίου, και επιχορηγούν τη διατήρηση του αμπελιού ως χαρακτηριστικό του τοπίου, υλοποιώντας ταυτόχρονα προγράμματα φτηνής συντήρησης του πράσινου των αμπελιών. Το δικό μας κράτος, χωρίς να κάνει τον κόπο να δει τις εναλλακτικές μη καταστροφικές επιλογές, μεγαλούργησε και πάλι μετατρέποντας τις πολυδιαφημιζόμενες ανά το παγκόσμιο διαδρομές του κρασιού και του αμπελιού μας, σε κρανίου τόπο. Βλέπουμε τον Κάθηκα και πονάμε... **Επιτέλους, λίγη φαντασία (και γνώση) στην εξουσία!! ΜΛ/ΞΛ**

ΓΙΑΤΙ

- **Γιατί συνεχίζεται το άθλιο πρόγραμμα εκρίζωσης των αμπελιών μας;
Γιατί δεν υλοποιείται η Οδηγία για την διατήρηση του τοπίου;**